

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שחט שני כבשים לאכול אחת מן החלות למחר, הקטיר שני בויכין לאכול אחד מן הסדרים למחר, רבי יוסי אומר: אותו החלה ואותו הסדר שהישיב עליו - פיגול וחייבין עליו כרת, והשני פסול ואין בו כרת	[רבי יוסי]										
זה וזה פיגול וחייבין עליו כרת.	חכמים:										
פיגל בירך של ימין - לא נתפגל הירך של שמאל	רב הונא, אומר היה רבי יוסי:										
מאי טעמא?											
איבעית אימא: סברא, ואיבעית אימא: קרא.											
איבעית אימא סברא, לא עדיפא מחשבה ממעשה הטומאה, אילו איטמי חד אבר, מי איטמי ליה כוליה?											
ואיבעית אימא קרא, (ויקרא ז') והנפש האוכלת ממנו עונה תשא, ממנו - ולא מחבירו.											
לעולם אין בו כרת עד שיפגל בשתייהן בכזית	איתיביה רב נחמן לרב הונא:										
בשתייהן אין, באחת מהן לא											
מנז?											
אלימא רבנן											
אפילו באחת מהן נמ?											
אלא פשיטא רבי יוסי											
אי אמרת בשלמא חד גופא הוא, מש"ה מצטרף, אלא אי אמרת תרי גופי נינהו, מי מיצטרף?											
הא מנז? רבי היא											
השוחט את הכבש לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו, רבי אומר: אומר אני שזה כשר	דתניא: [רבי]										
טעמא דאמר חצי חצי, אבל אמר כזית משתייהן - מצטרף.											
ורבי אליבא דמאן?											
אי אליבא דרבנן											
אפי' באחת מהן נמ?											
אי אליבא דר' יוסי											
הדרא קושיין לדוכתיה											
לעולם אליבא דרבנן, ולא תימא: עד שיפגל בשתייהן, אלא אימא: עד שיפגל בשניהן, ואפילו באחת מהן, ולאפוקי מד' מאיר											
מפגלין בחצי מתיר	דאמר: [רבי מאיר]										
קמ"ל דלא.											
אי הכי, מאי לעולם? אי אמרת בשלמא בשתייהן ובשניהן ורבי יוסי היא, ולאפוקי מד'מ ומדרבנן קאתי, היינו דקאמר לעולם, אלא אי אמרת רבנן ולאפוקי מד'מ, מאי לעולם?											
פיגל בדבר הנעשה בחוץ - פיגל, בדבר הנעשה בפנים - לא פיגל, כיצד? היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ להזות מדמו למחר - לא פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים, היה עומד בפנים ואמר הריני מזה ע"מ להקטיר אימורין למחר ולשפוך שיריים למחר - לא פיגל, שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ, היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ לשפוך שיריים למחר ולהקטיר אימורין למחר - פיגל, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ לשפוך שיריים	ועוד, הא אמר רב אשי: ת"ש, רבי אומר משום רבי יוסי:										

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לאיפגולי מאי?		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אילימא לאיפגולי דם		!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דם מי מיפגל?		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול: הקומץ, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת נסכים, ומנחת כהן משיח, והדם	והתנן	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אלא פשיטא לאפגולי בשר		!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
השתא ומה התם דלא חשיב ביה בבשר גופיה, א"ר יוסי: מיפגל, הכא דחשיב ביה בזבח גופיה, לא כ"ש דפיגל בירך ימין פיגל בירך שמאל		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר, מודה רבי יוסי בזו שפיגל וחייבין עליו כרת להקטיר קומצה	ועוד, האמר רבינא: תא שמע:	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
לאיפגולי מאי?		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אילימא לאיפגולי קומץ		!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
קומץ מי מיפגל?		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול: הקומץ כו'	והתנן:	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אלא פשיטא לאיפגולי שיריים		!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
השתא ומה התם דלא חשיב בהו בשיריים גופיה מיפגלי, הכא דחשיב בהו בזביחה גופיה לא כ"ש		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ה"ט דרבי יוסי, הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן שני גופין, גוף אחד דמעכבי אהדדי, שני גופין דאמר רחמנא הא לחודה עבידא והא לחודה עבידא, ערבינהו - מתערבין, דהכתוב עשאן גוף אחד, פלגינהו - מיפלגי, דהכתוב עשאן שני גופין.	אלא א"ר יוחנן:	!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
פיגל בלחמי תודה, מהו? במנחת מאפה, מהו?	בעי רבי יוחנן:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וכן אתה אומר בלחמי תודה, וכן אתה אומר במנחת מאפה.	תנא ליה רב תחליפא ממערבא:	!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בשעת שחיטה חישב לאכול חצי זית ובשעת זריקה חישב לאכול חצי זית - פיגול, מפני ששחיטה וזריקה מצטרפין.	ת"ר:	!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שחיטה וזריקה דתרווייהו מתירין - אין, קבלה והולכה - לא	איכא דאמרי:	!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הנך דמרחקן, וכ"ש הני דמקרבן.	ואיכא דאמרי:	!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
איני?		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ארבע עבודות אין מצטרפות לפיגול: שחיטה וזריקה, קבלה והולכה	והא תני לוי:	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ל"ק: הא רבי, הא רבנן	רבא:	!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
השוחט את הכבש לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו, רבי אומר: אומר אני שזה כשר.	דתנאי: [רבי]	!	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אימר דשמעת ליה לרבי - חצי מתיר וחצי אכילה, כולו מתיר וחצי אכילה מי שמעת ליה?	א"ל אביי:	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ואי אית ליה לרבי כולו מתיר וחצי אכילה, לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר וחצי אכילה, דהא רבי יוסי גזר ורבנן גזר? ר' יוסי גזר	רבא בר רב חנן לאביי:	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
להקטיר לבונתה למחר - רבי יוסי אומר: פסול ואין בו כרת	דתנן: [רבי יוסי]	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
פיגול וחייבין עליה כרת	חכמים:	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ורבנן נמי גזרי		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבוחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקומץ - ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	דתנן: [רבי מאיר]	◊	■	◊							
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:	◊	■	◊							
הכי השתא, בשלמא התם גזר רבי יוסי קומץ דלבונה אטו קומץ דמנחה, רבנן גזרי קומץ אטו קומץ דמנחת חוטא, ולבונה אטו לבונה הבאה בבזיכין, כבשים נמי כבש אטו כבש חבירו, בוך אטו בוך חבירו, אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי אכילה בעלמא דליקום וליגזר.	א"ל: [אביי]	◊			!						
הכי נמי מסתברא דטעמא דרבנן מש"ה הוא			■								
במנחת חוטא ומנחת קנאות, שאם פיגל בקומץ שפיגול וחייבין עליה כרת, שהקומץ הוא המתיר	דקתני סיפא: מודים חכמים לר"מ:		■	■							
הא למה לי למיתנא כלל? פשיטא, מי איכא מתיר אחרינא?			■	◊							
אלא לאו הא קמ"ל, דטעמא דקומץ משום דאיכא קומץ דמנחת חוטא דדמי ליה.			■	!							
נטמאת אחת מן החלות או אחד מן הסדרים - רבי יהודה אומר: שניהם יצאו לבית השריפה, שאין קרבן ציבור חלוק	[רבי יהודה]			■	◊						
הטמא בטומאתו, והטהור יאכל.	חכמים:			■	◊						
מחלוקת לפני זריקה, אבל לאחר זריקה - דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל.	רבי אלעזר:			■	◊						
ולפני זריקה במאי פליגי?					^						
בציץ מרצה על אכילות קא מפילגי	רב פפא:				!						
הציץ מרצה על אכילות	רבנן סברי:			■	◊	!					
אין הציץ מרצה על אכילות.	רבי יהודה סבר:			■	◊	!					
והא עולין, דהציץ מרצה על העולין, ופליגי	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:				◊						
נטמא אחד מן הבזיכין - רבי יהודה אומר: שניהם יעשו בטומאה, לפי שאין קרבן ציבור חלוק	דתניא: [רבי יהודה]			■	◊	◊					
הטמא בטומאתו והטהור בטהרתן	חכמים:			■	◊	◊					
אפילו שבט אחד טמא וכל השבטים טהורין - יעשו בטומאה, לפי שאין קרבנות ציבור חלוק	ועוד, אמר רב אשי: ת"ש, רבי יהודה:			■	◊						
והכא מאי הציץ מרצה איכא?				◊							
נטמאת אחת מן החלות או אחת מן הסדרין - רבי יהודה אומר: שניהם יצאו לבית השריפה, לפי שאין קרבן ציבור חלוק	ועוד, האמר רבינא: ת"ש: [רבי יהודה]			■	◊	◊					
הטמא בטומאתו והטהור יאכל	חכמים:			■	◊	◊					
ואם איתא, לפי שאין הציץ מרצה על אכילות מיבעי ליה				◊							
תלמוד ערוך הוא בפיו של רבי יהודה, שאין קרבן ציבור חלוק.	אלא א"ר יוחנן:				!						
התודה מפגלת את הלחם, והלחם אינו מפגל את התודה.										■	
כיצד? שחט את התודה לאכול ממנה למחר - היא והלחם מפוגלין, לאכול מן הלחם למחר הלחם מפוגל והתודה אינה מפוגלת.										■	■
הכבשים מפגלין את הלחם, והלחם אינו מפגל את הכבשים.											■
כיצד? השוחט את הכבשים לאכול מהן למחר - הם והלחם מפוגלין, לאכול את הלחם למחר - הלחם מפוגל והכבשים אינם מפוגלין.											■
מ"ט?										^	

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אילימא משום דרב כהנא										!	טו.
מנין ללחמי תודה שנקראו תודה? שנאמר: (ויקרא ז') והקריב על זבח התודה חלות	דאמר רב כהנא:									!	טו.
אי הכי איפכא נמי?										ז	טו.
הא לא קשיא, לחם איקרי תודה, תודה לא איקרי לחם										!	טו.
הכבשים מפגלין את הלחם והלחם אינו מפגל את הכבשים	אלא הא דקתני:									ז	טו.
לחם היכא אשכחן דאיקרי כבשים?										ז	טו.
אלא היינו טעמא, לחם גלל תודה ואין תודה גלל דלחם, לחם גלל דכבשים ואין כבשים גלל דלחם.										!	טו.
וצריכי, דאי אשמעינן תודה, התם הוא דכי מפגל בלחם לא מפגלא תודה, משום דלא הווקקו זה לזה בתנופה, אבל כבשים דהווקקו זה לזה בתנופה, אימא כי מפגל בלחם ליפגלי נמי כבשים, צריכא.											טו.
השוחט את התודה לאכול כזית ממנה ומלחמה למחר, מהו? לאיפגולי תודה לא מיבעיא לי, השתא כולו מלחמה לא מיפגלא, ממנה ומלחמה מיבעיא? כי קא מיבעיא לי - לאיפגולי לחם, מי מצטרפה תודה לאיפגולי ללחם או לא?	בעא מיניה ר"א מרב:									^	טו.
אף בזו, הלחם מפוגל והתודה אינה מפוגלת.	אמר ליה: [רב]									!	טו.
ואמאי? לימא קל וחומר, ומה המפגל אין מתפגל, הבא לפגל ולא פיגל אינו דין שלא יתפגל										ז	טו.
ומי אמרינן קל וחומר כי האי גוונא?										ז	טו.
מעשה באחד שזרע כרמו של חבירו סמדר, ובא מעשה לפני חכמים, ואסרו את הזרעים והתירו את הגפנים	והתניא:									ז	טו.
ואמאי? לימא קל וחומר הוא, ומה האוסר אינו נאסר, הבא לאסור ולא אסר אינו דין שלא יתאסר										ז	טו:
הכי השתא, התם קנבוס ולוף אסרה תורה, שאר זרעים מדרבנן הוא דאסירי, האי דעביד איסורא קנסוה רבנן, האי דלא עביד איסורא לא קנסוה רבנן, אבל הכא לימא ק"ו.										!	טו:
ואיכא דמתני לה אכבשים:											טו:
השוחט את הכבשים לאכול כזית מהן ומלחמן, מהו? לאיפגולי כבשים לא קא מיבעיא לי, השתא כולו מלחם לא מפגלי, מהן ומלחמן מיבעיא? כי קא מיבעיא לי - לאיפגולי לחם, מי מצטרפי כבשים לאיפגולי ללחם או לא?	בעא מיניה רבי אלעזר מרב:									^	טו:
אף בזו, הלחם מפוגל והכבשים אינן מפוגלין.	אמר ליה: [רב]									!	טו:
ואמאי? לימא ק"ו, ומה המפגל אינו מתפגל, הבא לפגל ולא פיגל אינו דין שלא יתפגל										ז	טו:
ומי אמרינן ק"ו כי האי גוונא?										ז	טו:
מעשה באחד שזרע כרמו של חבירו סמדר וכו'	והתניא:									ז	טו:
ואמאי? לימא ק"ו, מה האוסר אינו נאסר, הבא לאסור ולא אסר אינו דין שלא יתאסר										ז	טו:
הכי השתא, התם קנבוס ולוף אסרה תורה, שאר זרעים מדרבנן הוא דאסירי, האי דעביד איסורא קנסוה רבנן, דלא עביד איסורא לא קנסוה רבנן, אבל הכא לימא ק"ו.										!	טו:
מאן דמתני לה אתודעה, כל שכן אכבשים ומאן דמתני לה אכבשים, כבשים הוא דהווקקו זה לזה לתנופה, אבל תודה דלא הווקקת זה לזה בתנופה - לא.											טו:
השוחט את הכבש לאכול כזית מחבירו למחר, מהו? חבירו כבש משמע ולא מפגל, או דלמא לחם משמע ומפגל ליה?	רבה זוטי בעי לה הכי, בעא מיניה ר' אלעזר מרב:									^	טו:
תניתוה:	אמר ליה: [רב]									!	טו:
שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר - הוא פיגול וחבירו כשר, לאכול מחבירו למחר - שניהם כשרים	[תנן]									!	טו:
אלמא חבירו כבש משמע										!	טו:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

זבחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
דלמא דפריש ואמר חבירו כבש.														טו:
הזבח מפגל את הנסכים משקדשו בכלי, דברי ר"מ, והנסכים אינן מפגלים את הזבח.														טז:
כיצד? השוחט את הזבח לאכול ממנו למחר - הוא ונסכיו מפוגליו, להקריב נסכיו למחר - הנסכים מפוגליו, הזבח אינו מפוגל.														טז:
נסכי בהמה חייבין עליהן משום פיגול, מפני שדם הזבח מתירן לקרב, דברי ר"מ	ת"ר: [רבי מאיר]													טז:
והלא אדם מביא זבחו היום ונסכיו עד י' ימים	אמרו לו רבי מאיר:													טז:
אף אני לא אמרתי אלא בבאין עם הזבח	אמר להן: [רבי מאיר]													טז:
אפשר לשנותו לזבח אחר.														טז:
קסבר ר"מ: הוקבעו בשחיטה כלחמי תודה.	רבא:													טז:
לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול, מפני שדם אשם מתירן לבהונות, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]													טז:
והלא אדם מביא אשמו היום ולוגו מיכן ועד י' ימים	אמרו לו רבי מאיר:													טז:
אף אני לא אמרתי אלא בבא עם האשם	אמר להן: [רבי מאיר]													טז:
אפשר לשנותו לאשם אחר.														טז:
קסבר רבי מאיר: הוקבעו בשחיטה כלחמי תודה.	רבא:													טז:
פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקומץ - ר' מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	[רבי מאיר]													טז:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר.	חכמים:													טז:
במנחת חוטא ובמנחת קנאות, שאם פיגל בקומץ שהוא פיגול וחייבין עליו כרת, שהקומץ הוא המתיר.	ומודים חכמים לר' מאיר:													טז:
שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר, הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול ב' סדרים למחר - ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	[רבי מאיר]													טז:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר.	חכמים:													טז:
שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר - הוא פיגול וחבירו כשר, לאכול מחבירו למחר - שניהם כשרים.														טז:
מחלוקת - שנתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה, אבל נתן הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה - דברי הכל פיגול, שכל העושה על דעת ראשונה הוא עושה	רב:													טז:
עדיין הוא מחלוקת.	שמואל:													טז:
יתביב רבה וקאמר לה להא שמעתא.														טז:
בד"א - בקמיצה ובמתן כלי ובהילוך, אבל בא לו להקטירה, נתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה, את הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה - ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	איתיביה רב אחא בר רב הונא לרבה: [רבי מאיר]													טז:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:													טז:
קתני מיהא: נתן את הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה, ופליגי														טז:
אימא: וכבר נתן את הלבונה בשתיקה מעיקרא.														טז:
שתי תשובות בדבר:														טז:
חדא, דהיינו קמייתא														טז:
ועוד, התניא: אח"כ														טז:

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא- ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בב' דיעות.	תרגא רב חנינא:								!		◇
בד"א - בדמים הניתנין על מזבח החיצון, אבל דמים הניתנין על מזבח הפנימי, כגון מ"ג של יום הכיפורים, ואחת עשרה של פר כהן משוה, ואחת עשרה של פר העלם דבר של ציבור - פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית, ר"מ אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	ת"ש: [רבי מאיר]								♣	♣	◇
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:								♣	♣	◇
קתני מיהא: פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית, ופליגי									♣		◇
וכי תימא, ה"נ בשתי דעות									!		◇
הניחא למאן דאמר: בפר - ואפי' בדמו של פר, אלא למ"ד: בפר - ולא בדמו של פר, מאי איכא למימר?									♣		◇
הכא במאי עסקי' - כגון שפיגל בראשונה ושתק בשניה ופיגל בשלישית, דאמרי': אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, מיהדר פיגולי בשלישית למה לי.	רבא:								!		◇
מידי שתק קתני?	מתקיף לה רב אשי:								♣		◇
הכא במאי עסקי' - כגון שפיגל בראשונה ובשניה, דאמרי': אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, מיהדר פגולי בשניה למה לי.	אלא אמר רב אשי:								!		◇
והא בין בין קתני									♣		◇
קשיא.									♣		◇
פגול וחייבין עליו כרת.	אמר מר, רבי מאיר:										◇
מכדי כרת לא מייחייב עד שיקרבו כל המתירין									♣		◇
ירצה - כהרצאת כשר כך הרצאת פסול, מה הרצאת כשר עד שיקרבו כל המתירין, אף הרצאת פסול עד שיקרבו כל המתירין	דאמר מר:								♣		◇
והאי כיון דחשיב בה בפנים פסליה, כי מדי בהיכל מיא בעלמא הוא דקא מד?									♣		◇
משכחת לה בארבעה פרים וארבעה שעירים.	רבה:								!		◇
אפילו תימא פר אחד ושעיר אחד, לפגולי מרצי.	רבא:								!		◇
ארבעים ושלש.											◇
ארבעים ושבע	והתניא:								♣	♣	◇
לא קשיא: הא כמ"ד מערבין לקרנות, והא כמ"ד אין מערבין.									!		◇
ארבעים ושמונה	והתניא:								♣	♣	◇
לא קשיא: הא כמ"ד שירים מעכבין, הא כמ"ד שירים לא מעכבין.									!		◇
פיגל בהולכה, מהו?	איבעיא להו:								^		◇
הולכה כקמיצה	רבי יוחנן:								♣	!	◇
הולכה כהקטרה.	ריש לקיש:								♣	!	◇
בשלמא לריש לקיש איכא נמי הולכה דלבונה, אלא לרבי יוחנן מ"ט?									♣		◇
כל עבודה שאינה מתרת, עבודה חשובה היא לפגל עליה בפני עצמה.	רבא, קסבר רבי יוחנן:								!		◇
הרי שחיטת אחד מן הכבשים, דעבודה שאינה מתירתה, ופליגי	א"ל אביי:								♣		◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שחט אחד מן הכבשים לאכול שתי חלות למחר, הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול שני סדרים למחר - ר"מ אומר: פגול וחייבין עליו כרת	דתנן: [רבי מאיר]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מי סברת לחם בתנור קדוש? שחיטת כבשים מקדשא ליה, והבא לקדש כבא להתיר דמי.	א"ל: [רבא]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הקדים מולים לערלים - כשר, הקדים ערלים למולים - פסול	מתיב רב שימי בר אשי, אחרים אומרים:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
וקיי"ל דבחצי מתיר פליג		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מי סברת דם בצואר בהמה קדוש? דם - סכין מקדשא ליה, והבא לקדש כבא להתיר דמי.	א"ל: [רבא]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
בד"א - בקמיצה ובמתן כלי ובהילוך	תא שמע:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מאי לאו הילוך דהקטרה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
לא, הילוך דמתן כלי.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אי הכי, במתן כלי ובהילוך בהילוך ובמתן כלי מיבעי ליה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הא לא קשיא, תני הכי.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
בא לו להקטרה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
בא לו להולכה מיבעי ליה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הא לא קשיא, כיון דהולכה צורך דהקטרה היא, קרי לה הקטרה.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אלא נתן את הקומץ בשתיקה, הוליד מיבעי ליה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
קשיא.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הקטיר שומשום לאכול שומשום עד שכלה קומץ כולו - רב חסדא ורב המנונא ורב ששת		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
פיגול	חד: [רב חסדא/רב המנונא/רב ששת]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
פסול	וחד: [רב חסדא/רב המנונא/רב ששת]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
כשר.	וחד: [רב חסדא/רב המנונא/רב ששת]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
לימא, מ"ד פיגול כר"מ, ומ"ד פסול - כרבנן, ומ"ד כשר - כרב		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר' מאיר התם - אלא דחישב בשיעורו, אבל הכא דלא חישב בשיעורו לא ועד כאן לא קא אמרי רבנן התם - אלא דלא חישב ביה בכוליה מתיר, אבל הכא דחישב ביה בכוליה מתיר ה"נ דפגיל ועד כאן לא קא אמר רבי התם - אלא דלא הדר מלייה מאותה עבודה, אבל הכא דהדר מלייה מאותה עבודה הכי נמי דפסיל		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אלא מ"ד פיגול - דברי הכל, מאן דאמר פסול - דברי הכל, מאן דאמר כשר - דברי הכל		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
מאן דאמר פיגול דברי הכל, קסבר: דרך אכילה בכך ודרך הקטרה בכך		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ומ"ד פסול דברי הכל, קסבר: דרך אכילה בכך ואין דרך הקטרה בכך, והואי לה כמנחה שלא הוקטרה		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ומאן דאמר כשר דברי הכל, קסבר: דרך הקטרה בכך ואין דרך אכילה בכך.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הקטרה מפגלת הקטרה, ואפילו לרבנן דאמרי: אין מפגלין בחצי מתיר, ה"מ היכא דחישב ביה בשירים, ולבונה במילתא קיימא, אבל הכא דחישב לה בלבונה, כמה דחישב ביה בכוליה מתיר דמי.	חריפי דפומבדיתא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
זה הכלל: כל הקומץ ונותן בכלי, והמוליד והמקטיר, לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פגול וחייבין עליו כרת	רבא: אף אנן נמי תנינא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-הקומץ את המנחה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאי לאו הקטרה דומיא דהנך, מה הנך בין לאכול בין להקטיר, אף הקטרה בין לאכול בין להקטיר										■	יז.
לא, הנך בין לאכול בין להקטיר, הקטרה לאכול אין, להקטיר לא.										ז	יז.
אין הקטרה מפגלת הקטרה, ואפילו לר"מ דאמר: מפגלין בחצי מתיר, ה"מ היכא דחישב בהו בשירים, דקומץ מתיר דידהו, אבל הכא דקומץ לאו מתיר דלבונה הוא, לא מצי מפגל ביה.	יחייב רב מנשיא בר גדא קמיה דאביי ויחייב וקא אמר משמיה דרב חסדא:									■	יז.
עני מרי, משמיה דרב?	א"ל אביי:									^	יז.
אין.	א"ל: [רב מנשיא בר גדא]									!	יז.
אין הקטרה מפגלת הקטרה.	איתמר נמי, אמר רב חסדא אמר רב:									■	יז.
שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר - הוא פיגול וחבירו כשר, לאכול מחבירו למחר - שניהם כשרין	רב יעקב בר אידי משמיה דאביי, אף אנן נמי תנינא:									■	יז.
מ"ט? לאו משום דכיון דלאו מתיר דידהו הוא לא מצי מפגל ביה										■	יז.
לא, התם הוא דלא איקבע בחד מנא, אבל הכא דאיקבע בחד מנא כי חד דמו.										ז	יז.
הקטיר קומץ להקטיר לבונה לאכול שירים למחר - פגול.	רב המנונא: הא מילתא אבלע לי רבי חנינא, ותקילא לי ככוליה תלמודאי:									ז	יז.
מאי קמ"ל?										^	יז.
אי הקטרה מפגלת הקטרה קמ"ל										!	יז.
לימא: הקטיר קומץ להקטיר לבונה										ז	יז.
אי מפגלין בחצי מתיר קמ"ל										!	יז.
לימא: הקטיר קומץ לאכול שירים למחר										ז	יז.
אי תרוייהו קמ"ל										!	יז.
לימא: הקטיר קומץ להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר										ז	יז.
לעולם קסבר: אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מפגלין בחצי מתיר, ושאני הכא, דפשטא ליה מחשבה בכולה מנחה.	רב אדא בר אהבה:									!	יז.
הקטיר קומץ לאכול שירים - לדברי הכל פגול.	תני תנא קמיה דרב יצחק בר אבא:									■	יז.
והא מיפלג פליגי										ז	יז.
אלא אימא: לדברי הכל פסול.										■	יז.
ולימא: ה"ז פגול, ור"מ היא										ז	יז.
תנא דברי הכל אתניוהו, פיגול בפסול מיחלף ליה הרי זה בדברי הכל לא מיחלף ליה.										!	יז.
הדרן עלך הקומץ את המנחה										ז	

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
הקומץ את המנחה, לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - כשר	[רבנן]												■	יז.
פוסל	רבי אליעזר:												■	יז.
לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות מכזית - כשר.													■	יז.
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.													■	יז.
מ"ט דר"א? אמר קרא: (ויקרא ז') ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו, בשתי אכילות הכתוב מדבר, אחד אכילת אדם ואחד אכילת מזבח, לומר לך: כשם שמחשבין באכילת אדם, כך מחשבין באכילת מזבח, וכשם שמחשבין מאכילת אדם לאכילת מזבח ומאכילת מזבח לאכילת אדם, כך מחשבין מאכילת אדם למזבח ומאכילת מזבח לאדם מ"ט? מדאפקינהו רחמנא להקטרה בלשון אכילה.	רב אסי א"ר יוחנן:												■	יז.
ורבנן?													ז	יז.
האי דאפקינהו רחמנא בלשון אכילה - דלא שניא כי מחשב בלשון אכילה למזבח ול"ש כי מחשב בלשון הקטרה למזבח. א"נ, מה אכילה בכזית אף הקטרה בכזית, ולעולם אכילה דאורחא משמע.	[רבנן]												!	יז.
ור"א?													ז	יז:
א"כ, לכתוב רחמנא אם האכל האכל, א"נ אם יאכל יאכל, מאי האכל יאכל? שמעת מינה תרתי.	[רבי אליעזר]												!	יז:
ואי טעמא דר"א משום הכי הוא, כרת נמי ליחייב? וכי תימא ה"נ	רבי זירא לרב אסי:												ז	יז:
מודה ר"א שאין ענוש כרת	הא את[רב אסי] הוא דאמרת משמיה דרבי יוחנן:												ז	יז:
תנאי היא אליבא דר"א, איכא למ"ד: פסולה דאורייתא, ואיכא למ"ד: פסולה דרבנן	א"ל: [רבי אסי]												!	יז:
השוחט את הזבח לשותות מדמו למחר, להקטיר מבשרו למחר, לאכול מאימוריו למחר - כשר	דתנאי: [רבנן]												! ■	יז:
פוסל	רבי אליעזר:												! ■	יז:
להניח מדמו למחר - רבי יהודה פוסל	[רבי יהודה]												! ■	יז:
אף בזו ר"א פוסל וחכמים מכשירין	רבי אלעזר:												! ■	יז:
רבי יהודה אליבא דמאן?													^	יז:
אילימא אליבא דרבנן													!	יז:
השתא ומה התם דקא מחשב בלשון אכילה מכשרי רבנן, הכא לא כל שכן													ז	יז:
אלא אליבא דר"א													!	יז:
אף בזו ר"א פוסל וחכמים מכשירין	ואמר ר' אלעזר:												! ■	יז:
ר' אלעזר היינו ר' יהודה													ז	יז:
אלא לאו כרת איכא בינייהו:													!	יז:
להניח פסולא בעלמא, בהנך כרת נמי מיחייב	דר' יהודה סבר:												! ■	יז:
אידי ואידי פסול ואין בו כרת	ואתא ר' אלעזר למימר:												! ■	יז:
לא, דכולי עלמא כרת ליכא, והכא ג' מחלוקת בדבר:													ז	יז:
בהנך פליגי, להניח - דברי הכל כשר	ת"ק סבר:												! ■	יז:

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

זכאים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בהנך פליגי, להניח - דברי הכל פסול, מאי טעמא? גזירה מקצת דמו אטו כל דמו, וכל דמו פסולא דאורייתא	ר' יהודה סבר:										יח.
אי אתם מודים לי שאם הניחו למחר שפסול? חישב להניחו למחר נמי פסול	דתניא, אמר להם רבי יהודה:										יח.
אף בזו ר' אליעזר פוסל וחכמים מכשירין.	ואתא ר' אלעזר למימר:										יח.
וסבר ר' יהודה: להניח מדמו למחר דברי הכל פסול?											יח.
כשהלכתי למצות מדותי אצל ר' אלעזר בן שמוע, ואמרי לה: למצות מדותיו של ר' אלעזר בן שמוע, מצאתי יוסף הבבלי יושב לפניו, והיה חביב לו ביותר עד אחת	והתניא, אמר רבי:										יח.
רבי, השוחט את הזבח להניח מדמו למחר, מה?	אמר לו: [יוסף הבבלי]										יח.
כשר	אמר לו: [רבי אליעזר בן שמוע]										יח.
ערבית, אמר לו: כשר	[רבי אליעזר בן שמוע]										יח.
שחרית, אמר לו: כשר	[רבי אליעזר בן שמוע]										יח.
צהרים, אמר לו: כשר	[רבי אליעזר בן שמוע]										יח.
מנחה, אמר לו: כשר, אלא שר' אליעזר פוסל	[רבי אליעזר בן שמוע]										יח.
צהבו פניו של יוסף הבבלי											יח.
אמר לו: יוסף, כמדומה אני שלא כיווננו שמועתינו עד עתה	[רבי אליעזר בן שמוע]										יח.
אמר לו: רבי, הן, אלא שר' יהודה פסול שנה לי, וחזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי, עכשיו ששנית לי פסול החזרת לי אבידתי	[יוסף הבבלי]										יח.
זלגו עיניו דמעות של רבי אלעזר בן שמוע, אמר: אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבין עליכם ביותר, קרא עליו המקרא הזה: (תהלים קי"ט) מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתו וגו' הא מפני שר' יהודה בנו של ר' אלעאי ורבי אלעאי תלמידו של ר' אליעזר לפיכך שנה לך משנת רבי אליעזר	[רבי אליעזר בן שמוע]										יח.
ואי סלקא דעתך דברי הכל פסול אתנייה, מאי החזרת לי אבידתי? איהו פלוגתא קאמר ליה											יח.
אלא מאי? כשר, ור' אליעזר פסול אתנייה											יח.
אי הכי, מאי הא מפני הא אנן נמי פלוגתא קא מתנינן?											יח.
אלא, לעולם דברי הכל פסול אתנייה, ומאי החזרת לי אבידתי? דהדר ליה מיהא שום פסלות בעולם.											יח.
לא יצק, לא בלל, ולא פתת, ולא מלח, ולא הניף, לא הגיש, או שפתתן פתים מרובות ולא משחקן - כשירה.											יח.
מאי לא יצק?											יח.
אילימא לא יצק כלל											יח.
עיכובא כתב בה											יח.
אלא, לא יצק כהן אלא זר.											יח.
אי הכי, לא בלל נמי - לא בלל כהן אלא זר, הא לא בלל כלל - פסולה											יח.
ששים נבללין, ששים וא' אין נבללין	והתנן:										יח:
כי אינם נבללין מאי הוי?	והוינן בה:										יח:
לא בלל - כשירה	והתנן:										יח:

disputants ♦ חולקים-מירא- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement ■ מירא- ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה-
מקרא-key:	

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל הראוי לבילה - אין בילה מעכבת בו, וכל שאינו ראוי לבילה - בילה מעכבת בן מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא, לא יצק - לא יצק כהן אלא זר, לא בלל - לא בלל כלל.	ואמר ר' זירא:	!	♪								יח:
או שפתת' פתים מרובות - כשרה.											יח:
השתא לא פתת כלל כשרה, פתין מרובות מיבעיא?											יח:
מאי פתין מרובות? שריבה בפיתין.											יח:
ואיבעית אימא: לעולם פתים מרובות ממש, ומהו דתימא, התם הוא דאיכא תורת חלות עליהן, אבל הכא דלא תורת חלות איכא ולא תורת פתיתין איכא, קמ"ל.											יח:
לימא, מתניתין דלא כרבי שמעון											יח:
כל כהן שאינו מודה בעבודה - אין לו חלק בכהונה, שנאמר: (ויקרא ז') המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה, מודה בעבודה יש לו חלק בכהונה, שאינו מודה בעבודה אין לו חלק בכהונה ואין לי אלא זו בלבד, מניין לרבות ט"ו עבודות: היציקות, והבילות, והפתיתות, והמליחות, והתנופות, וההגשות, והקמיצות, והקטרות, והמליקות, והקבלות, והזאות, והשקאת סוטה, ועריפת עגלה, וטהרת מצורע, ונשיאות כפים בין מבפנים בין מבחוץ, מניין? ת"ל: מבני אהרן, עבודה המסורה לבני אהרן כל כהן שאינו מודה בה - אין לו חלק בכהונה	דתניא, רבי שמעון:	!	♪								יח:
לא קשיא: כאן במנחת כהנים, כאן במנחת ישראל - מנחת ישראל דבת קמיצה היא, מקמיצה ואילך מצות כהונה, לימד על יציקה ובלילה שכשירה בור, מנחת כהנים דלאו בת קמיצה היא, מעיקרא בעיא כהונה.	רב נחמן:	!	♪								יח:
מכדי מנחת כהנים מהיכא איתרבי ליציקה? מנחת ישראל, מה התם כשירה בור, אף הכא נמי כשירה בור	אמר ליה רבא:										יח:
לא קשיא: כאן בנקמצות, כאן בשאין נקמצות	איכא דאמרי: אמר רב נחמן:	!	♪								יח:
מכדי שאין נקמצות מהיכא איתרבי ליציקה? נקמצות, נקמצות, מה התם כשירה בור, אף הכא נמי כשירה בור	אמר ליה רבא:										יח:
אלא מחזורתא, מתניתין דלא כר' שמעון.											יח:
מ"ט דרבנן?											יח:
אמר קרא: (ויקרא ב') ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה והביאה אל בני אהרן הכהן וקמץ, מקמיצה ואילך מצות כהונה, לימד על יציקה ובלילה שכשירה בור.	[רבנן]	!	♪								יח:
ורבי שמעון?											יח:
בני אהרן הכהנים - מקרא נדרש לפניו ולאחריו.	[רבי שמעון]	!	♪								יח:
וסבר ר"ש, מקרא נדרש לפניו ולאחריו?											יט:
(ויקרא ד') ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח באצבעו, ולקח - מלמד שלא תהא קבלה אלא בימין, באצבעו ונתן - מלמד שלא תהא נתינה אלא בימין	והתניא: [ת"ק]	!	♪								יט:
וכי נאמר יד בקבלה? הואיל ולא נאמר יד בקבלה, קיבל בשמאל - כשר	רבי שמעון:	!	♪								יט:
במקרא נדרש לפניו ולאחריו קא מיפלגי	ואמר אביי:										יט:
אלא ה"ט דר"ש והביאה - וי"ו מוסיף על ענין ראשון.	[רבי שמעון]	!	♪								יט:
וסבר ר"ש וי"ו מוסיף על ענין ראשון? אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא א') ושחט את בן הבקר והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם, מקבלה ואילך מצות כהונה, מלמד על שחיטה שכשירה בור אי לר"ש וי"ו מוסיף על ענין ראשון, שחיטה ה"נ בור תהא פסולה											יט:
שאני התם, דאמר קרא: וסמך ושחט, מה סמיכה בזרים, אף שחיטה בזרים.											יט:
אי מה סמיכה בבעלים, אף שחיטה בבעלים											יט:
ההוא לא מצית אמרת, ק"ו: ומה זריקה דעיקר כפרה לא בעיא בעלים, שחיטה דלאו עיקר כפרה לא כ"ש.											יט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וכי תימא, אין דנין אפשר משאי אפשר		ז									יט.
גלי רחמנא ביה"כ ושחט את פר החטאת אשר לו, מכלל דשחיטה בעלמא לא בעינן בעלים.										◇	יט.
כל מקום שנאמר תורה וחוקה - אינו אלא לעכב.	רב:									◇	יט.
קא ס"ד תרתי בעיא, כדכתיב: (במדבר י"ט) זאת חוקת התורה										◇	יט.
(סימן: נת"ץ יקמ"ל)										◇	יט.
והרי נזיר דלא כתיבא ביה אלא תורה									ז		יט.
תנופה בנזיר מעכבא	ואמר רב:								ז	◇	יט.
שאני התם, כיון דכתיב כן יעשה, כמאן דכתיבא בהו חוקה דמי.									!	◇	יט.
הרי תודה דלא כתיבא ביה אלא תורה									ז		יט.
ארבעה מינין שבתודה מעכבין זה את זה	ותנן:								ז	◇	יט.
שאני תודה, דאיתקש לנזיר, דכתיב: (ויקרא ו') על זבח תודת שלמיו									!	◇	יט.
שלמיו - לרבות שלמי נזיר.	ואמר מר:								!		יט.
והרי מצורע דלא כתיב ביה אלא תורה									ז		יט.
ארבעה מינין שבמצורע מעכבין זה את זה	ותנן:								ז	◇	יט.
שאני התם, כיון דכתיב: (ויקרא י"ד) זאת תהיה תורת המצורע, כמאן דכתיב ביה חוקה דמי.									!	◇	יט.
והרי יוה"כ דלא כתיב ביה אלא חוקה									ז	◇	יט.
שני שעירי יוה"כ מעכבין זה את זה	ותנן:								ז	◇	יט.
אלא או תורה או חוקה.										◇	יט.
והרי שאר קרבנות דכתיב בהו תורה, ולא מעכבין									ז	◇	יט.
תורה בעיא חוקה, וחוקה לא בעיא תורה.									!	◇	יט.
והא תורה וחוקה קא אמר									ז		יט.
ה"ק: אף על גב דכתיב תורה, אי כתיבא חוקה - אין, ואי לא - לא.										◇	יט.
והרי מנחה דכתיב בה חוקה									ז	◇	יט.
כל מקום שהחזיר הכתוב בתורת מנחה אינו אלא לעכב	ואמר רב:								ז	◇	יט.
החזיר אין, לא החזיר לא									ז		יט.
שאני התם, דכי כתיבא חוקה - אאכילה כתיבא.									!	◇	יט.
והרי לחם הפנים, דכי כתיבא חוקה אאכילה כתיבא									ז	◇	יט.
שני סדרים מעכבין זה את זה, שני בזיכין מעכבין זה את זה, הסדרין והבזיכין מעכבין זה את זה	ותנן:								ז	◇	יט.
אלא, כל הויכא דכתיבא אאכילה אכולא מילתא כתיבא, שאני התם, דאמר קרא: (ויקרא ב) מגרשה ומשמנה, גרש ושמן מעכבין, ואין דבר אחר מעכב.									!	◇	יט.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל מקום שהחזיר לך הכתוב בתורת מנחה אינו אלא לעכב	גופא, אמר רב:										יט:
גרש ושמן מעכבין, ואין דבר אחר מעכב.	שמואל:										יט:
ולשמואל, אע"ג דתנא ביה קרא לא מעכבא ליה?											יט:
אלא, כל היכא דתנא ביה קרא ודאי מעכבא, והכא במלא קומצו בקומצו קא מפלגי											יט:
מלא קומצו בקומצו - שלא יעשה מדה לקומץ	דתניא:										יט:
הא נמי תנא ביה קרא, דכתיב: (ויקרא ט) ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה	רב:										יט:
דורות משעה לא ילפינן.	שמואל:										יט:
ולא יליף שמואל דורות משעה?											יט:
כלי הלח מקדשין את הלח, ומדת יבש מקדשין את היבש, ואין כלי הלח מקדשין את היבש, ולא מדת יבש מקדשין את הלח	והתנן:										יט:
ל"ש אלא מדות, אבל מזרקות מקדשין, דכתיב: (במדבר ז') שניהם מלאים סלת	ואמר שמואל:										יט:
שאני התם, דתנא בה קרא תריסר זימנין.											יט:
והרי הגשה דתנא בה קרא, ולא מעכבא	רב כהנא ורב אסי לרב:										יט:
מאי תנא ביה?											יט:
דכתיב: (ויקרא ז') זאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה'!											יט:
ההוא לקבוע לה מקום הוא דאחא											יט:
לפני ה' - יכול במערב? ת"ל: אל פני המזבח, אי אל פני המזבח יכול בדרום? ת"ל: לפני ה', הא כיצד? מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו	דתניא: [ת"ק]										יט:
יכול יגישנה למערבה של קרן לדרומה של קרן? אמרת: כל מקום שאתה מוצא שתי מקראות, אחד מקיים עצמו ומקיים חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל את חבירו, מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופשין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו, שכשאתה אומר לפני ה' במערב - בטלתה אל פני המזבח בדרום, וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום - קיימתה לפני ה'.	רבי אלעזר:										יט:
והיכא קיימתה?											יט:
קסבר האי תנא: כוליה מזבח בצפון קאי.	רב אשי:										יט:
הרי מלח דלא תנא ביה קרא, ומעכבא ביה	מתקיף לה רב הונא:										יט:
(במדבר י"ח) ברית מלח עולם הוא, שתהא ברית אמורה במלח, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										יט:
נאמר כאן ברית מלח עולם הוא, ונאמר להלן (במדבר כ"ה) ברית כהונה עולם, כשם שאי אפשר לקרבנות בלא כהונה, כך אי אפשר לקרבנות בלא מלך	רבי שמעון:										כ.
רב כתנא דידן ס"ל, דאמר: לא מלח - כשר.	רב יוסף:										כ.
אי הכי, לא יצק נמי - לא יצק כלל? אלא לא יצק כהן אלא זר, הכא נמי לא מלח כהן אלא זר	אמר ליה אביי:										כ.
וכי תעלה על דעתך שזר קרב לגבי מזבח?	אמר ליה: [רב יוסף]										כ.
ואי בעית אימא: כיון דכתיבא ביה ברית, כמאן דתנא ביה קרא דמיא.											כ.
ולא תנא ביה קרא? והכתיב: (ויקרא ב') וכל קרבן מנחתך במלח תמלך											כ.
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:											כ.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת פיסקה story-מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אילו נאמר קרבן במלח, שומע אני אפילו עצים ודם שנקראו קרבן, ת"ל: מנחה, מה מנחה מיוחדת שאחרים באין חובה לה, אף כל שאחרים באין חובה לה.	[תניא]								!	◊	כ.
אי מה מנחה מיוחדת שמתרת אף כל שמתיר, אביא דם שמתיר, ת"ל: מעל מנחתך, ולא מעל דמך.									!	◊	כ.
יכול תהא מנחה כולה טעונה מלח? ת"ל: קרבן, קרבן טעון מלח, ואין מנחה כולה טעונה מלח.									!	◊	כ.
ואין לי אלא קומץ, מנין לרבות את הלבונה? מרבה אני את הלבונה שכן באה עמה בכלי אחד.									!	◊	כ.
מנין לרבות את הלבונה הבאה בפני עצמה, ולבונה הבאה בבזיכין, והקטרת, מנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, אימורי חטאת, ואימורי אשם, ואימורי קדשי קדשים, ואימורי קדשים קלים, ואברי עולה, ועולת העוף, מנין? תלמוד לומר: (ויקרא ב') על כל קרבנך תקריב מלח.									!	◊	כ.
אין לי אלא קומץ, מנין לרבות את הלבונה? מרבה אני את הלבונה שכן באה עמה בכלי אחד.	אמר מר:									◊	כ. <
והא אמרת: מה מנחה מיוחדת שאחרים באין חובה לה									◊		כ.
הכי קאמר: אימא קרבן - כלל, ומנחה - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, מנחה אין, מידי אחרינא לא, הדר אמר על כל קרבנך - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש שאחרים באין חובה לה, אף כל שאחרים באין חובה לה, אחרים דבאין חובה לה מאי ניהו? עצים, אף כל עצים.									◊		כ.
אימא: לבונה, ואייתי דם דאיכא נסכים									◊		כ.
נסכים בהדי אימורין הוא דאתו, מ"ט? אכילה ושתייה.									!		כ.
אדרבה, כפרה ושמוחה									◊		כ.
אלא לבונה באה עמה בכלי אחד, נסכים אין באין בכלי אחד, אבל עצים כי היכי דמתכשרא בהו מנחה, הכי מתכשרא בהו כולהו קרבנות.									!	◊	כ.
ואימא: מה הפרט מפורש שאחרים באין חובה לה ומתרת, אף כל שאחרים באין חובה לה ומתרת, ומאי ניהו? לבונה הבאה בבזיכין דשריא לחם, אבל מידי אחרינא לא									◊		כ.
מדאיצטריך מעל מנחתך - ולא מעל דמך, מכלל דהנך כולהו אתו בחד צד.									!	◊	כ.
מעל מנחתך - ולא מעל דמך.	אמר מר:									◊	כ. <
ואימא: מעל מנחתך - ולא מעל איבריך									◊		כ.
מסתברא אברים הוה ליה לרביי, שכן (אשב"נ טמ"א סימן) אחרים באין חובה לה כמותה, אישים כמותה, בחוץ כמותה, נותר כמותה, טומאה כמותה, מעילה כמותה.									!	◊	כ.
אדרבה, דם הוה ליה לרביי, שכן מתיר כמותה, נפסל בשקיעת החמה כמותה									◊		כ.:
הנך נפישן.									!		כ.:
שומע אני אפילו עצים ודם שנקראו קרבן.	אמר מר:									◊	כ. <
מאן שמעת ליה דאמר: עצים איקרי קרבן? רבי, לרבי מבעיא בעו מלח									◊		כ.:
קרבן - מלמד שמתנדבין עצים, וכמה? שני גזרין, וכן הוא אומר: (נחמיה י) והגורלות הפלנו על קרבן העצים	דתניא:								◊		כ.:
עצים קרבן מנחה הן, וטעונין מלח וטעונין הגשה	רבי:								◊		כ.:
לדברי רבי - עצים טעונין קמיצה	ואמר רבא:								◊		כ.:
לדברי רבי - עצים צריכין עצים	וא"ר פפא:								◊		כ.:
סמי מיכן עצים.									!	◊	כ.:
ואלא קרא למעוטי מאי? אי למעוטי דם מעל מנחתך נפקא									◊		כ.:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה < מעשה-story O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ג question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

זבחים-הקומץ רבה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
אפיק עצים ועייל בסכים							!			◊	כא.
אבל היין והדם, והעצים והקטרת - אין טענין מלח.	דתניא:						!				כא.
מני?							^			◊	כא.
אי רבי							!				כא.
קשיא עצים:							ג				כא.
אי רבנן							!				כא.
קשיא קטרת							ג				כא.
האי תנא הוא							!				כא.
מה הפרט מפח שדכו שמקבל טומאה ועולה לאשים וישנו על מזבח החיצון, אייל כל דבר המקבל טומאה ועולה לאשים וישנו על מזבח החיצון, יצאו עצים - שאין מקבלין טומאה, יצאו דם ויין - שאין עולים	דתניא, רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:						!			◊	כא.
אלא טעמא דמעטיה קרא לדם, הא לאו הכי - הוה אמינא: דם ליבעי מלח, כיון דמלחיה נפיק ליה מתורת דם									ג	◊	כא.
דם שבישלו - אינו עובר עליו	דאמר זעירי א"ר חנינא:								ג		כא.
דם שמלחו - אינו עובר עליו	ורב יהודה אמר זעירי:								ג		כא.
אברים שצלאן והעלן - אין בהם משום לריח ניחוח	ורב יהודה ידידיה אמר:								ג		כא.
מהו דתימא, מישדא בה משהו למצוה בעלמא, קמ"ל.									!	◊	כא.